

หน้าร้อนที่ปัตตานี

เช็กมีเนาะห์ ซึ่งเป็นหม้ายลูกสาม
กลับบ้านช้ากว่าปกติแล้วก็ตรงไปห้องครัว
พร้อมด้วยปลาสองสามตัวที่จับได้จากคูในนา
พวกเด็ก ๆ พากันกระโดดเพราะคิดว่าครานี้รวย
แล้ว

เมื่อได้ปรุงข้าวปรุงปลาเสร็จเรียบร้อยแล้ว
ทั้งสี่คนแม่ลูกก็ล้อมวง
แม่เอ่ยขึ้นว่าในท่ามกลางหน้าร้อนที่ฝนแล้งเช่นนี้
น้ำแห้งหมดและปลาที่หายาก
เด็ก ๆ จะต้องไม่กินเสียทั้งหมด แต่ให้พออมเอา
ไว้บ้าง

บุตรคนสุดท้องฟังแม่ไม่เข้าใจ
ก็กินคำโต บุตรคนกลางก็ว่า "แม่"
"อะหมัดกินปลาครึ่งใหญ่ ดูซิว่ามีไหมแม่"
บุตรคนโตถึงกับหยุดเคี้ยวแล้วชี้ออกมา
ชี้ลงหน้าตักนั่นแหละเป็นที่เข้าใจของบุตรคนเล็กไม่
เขาก็อึ้งทรงกินเรื่อยไปอย่างเอร็ดอร่อย
แม่ยิ้มมีความสุขใจที่ได้เห็นบุตรคนเล็กกินอาหาร
นอกเสียจากความแห้งแล้งอันยาวนานที่ตนจะต้อง
เอาชนะ

อนันต์ โอลฤช

PATTANI'S SUMMER

Chek Mirroh, a widow of three children,
Returned home late and straight to her kitchen.
With a few fish caught in the rice field ditch.
The children jumped with a thought they're rich.

The fish and rice cooked, all four
surrounded it.

The mother said in the hot summer mid
The water dried up and fish were seldom
Children must not eat them all, but save some.

The youngest couldn't understand the mother
And took a big bite. "Mother," cried the elder.

"Ahmed ate a big bite of fish. See, there?"
The elder stopped chewing to give a warning.

The reproaches, to the youngest, weren't
understood.

He kept on eating, enjoying his food.
The mother was happy to see him eat,
But for the long dryness she'd to defeat.

Anant Okris.